

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδοιοποιεῖς καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκεπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆς

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Προσωπικὴ ἀσφάλεια.

Τὴν προίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης περὶ ὧραν ἦν εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς προκουρίας, δέκα χρήσιμοι πολῖται διέτρεξαν τὸν εὐχατον κίνδυνον, καὶ ἀν' ἐσώθησαν, ἐσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος ἀγίου τινός. Ἴδου τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατείαν καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βαλτέζου κερφενοῦ Γκαῦμα, διαπληκτικίζετο ὁ διευθυντὴς τοῦ κερφενοῦ Δ. Παπαρωμανός μετ' ἑνὸς πελάτης αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸν Τορτορέλην τοῦνομα. Ἦν συνήθως συμβαίνει παρ' ἡμῖν, μετὰ μαθηματικῆς ἀκρίβειας, οἱ διαπληκτικίζοντες προσέρχοντο εἰς τὰ ἔπλα, ἅτινα ἔχουσι πάντοτε πρόχειρα. Ὁ Τορτορέλης ἐν κεντρικῇ μίθῃ διατελών, δὲν γνωρίζον ἐπὶ τίνι ἀφορμῇ, ἐπεσέθη διὰ μαχαίρας κατὰ τοῦ Παπαρωμανοῦ καθήμενου εἰς τὴν θέσιν του, οὗτος δὲ ἀμυνόμενος ἐπυροβόλησε κατ' ἐκείνου διὰ πολυκρότου ἐξέλικας καὶ ὁ μὲν Τορτορέλης λέγεται δι' ἐπιπληγῶν ἐλκερῶν, ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν ἐνδιαφερόμεθα, ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι φρικτὸν εἶναι ὅτι αἱ ῥιφθίσαι σφαῖραι ἠπειλόησαν τριπλάσιως τὴν ζωὴν τοῦλάχιστον δέκα χρησίμων συμπολιτῶν. Καταντᾷ ἀπίστευτον ὅτι σφαῖραι ῥιπτόμεναι εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πόλεως καὶ διερχόμεναι διὰ μέσου τῆς μυρμηκίας ἐκείνης τοῦ πλήθους ἠτις κινεῖται κατὰ τὰς πρωινὰς ἰδίως ὥρα, δὲν ἔκαμον εἰκοσι τοῦλάχιστον θύματα. Δὲν γνωρίζον ἐπ' ἀκριβῶς πόσων καὶ τίνων ἠπειλόηθη ἡ ζωὴ ἢ ὑγίαια ἐκ τῶν χαριεντισμῶν τούτων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ ἐκλογέων, γνωρίζον μόνον ὅτι μία τῶν σφαιρῶν ἔλθε καὶ μετὰ φοβεροῦ δονημοῦ διεπύρηνε τὸ ἀνοικτὸν φύλλον τῆς θύρας τοῦ μουσικοῦ γραφείου τοῦ φίλου κ. Δ. Φιλίππου, διελθούσα ἐγγύτατα ἐξ κυρίων δύο μὲν ἱσταμένων ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, τοῦ Τραπεζίτου κ. Λέβη, ὅστις ὀλίγον δεῖν νὰ λάβῃ τὴν σφαῖραν εἰς τὸ στήθος, ἄνε περὶ τὰ δέκα μόνον ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου διελθούσαν παρ' αὐτῷ, τοῦ κ. Φιλίππου διελθονομένου κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν πρὸς τὴν θύραν, τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Ἰωάν. Ἀθανασοπούλου ὅστις ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος καὶ ἐκ τοῦ φύλλου τῆς θύρας εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀμοίου ἐπήγη ἢ κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν διευθυνομένη σφαῖρα καὶ ὑπὲρ τοῦ τινος κερφενοῦ, προσφέρωντος ὄσκον μετὰ καφῆ ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. Φιλίππου, ὑπὸ τὴν μασχάλην τοῦ ὀμοίου διήληθεν ἡ σφαῖρα. Τοιαύτη κατάστασις πραγματῶς διαφύγει καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἔλεγον καὶ τὴν κατάκρισιν. Δὲν εἶναι ἐντούτοις ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἡ ζωὴ ἐντίμην καὶ φιλοπόνησαν πολιτῶν διακινδυνεύεται ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς διαπληκτικίζοντων παλλακῶν, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος ἀπέβη τόσον συνήθης, ὥστε καθ' ἑκάστην προίαν ἀφίνοντες τὰς οἰκίας μας πρέπει ν' ἀποχαιρετώμεν τοὺς οἰκέλους ἡμῶν καὶ νὰ τοὺς ἀσπαζόμεθα, ὡς εἰ προῦκτετο νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν πλέον ζῶντες. Ἐνταῦθα αἱ ὄλβιοι κάτοικοι τῆς δευτερευούσης τοῦ Βασιλείου διατρέχοντες τόσους κινδύνους διατρέ-

χοντες τὰς ὁδοὺς κινδυνεύοντες ἐκ τῶν σφαιρῶν τῶν εἰς τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς διαπληκτικίζοντων, ἐκ τῶν ἀπὸ ῥυτῆρος τρεχόντων κάρων, ἐκ τῶν λιθοβολισμῶν τῶν ἀγιοπαίδων, ἐκ τῶν πεταλωνομένων ἵππων, ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐπισκευαζομένων στεγῶν ῥιπτομένων κεραμῶν, ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐξωστῶν ἠρητμένων ἀνοδοχείων, ἐκ τῶν νενοθευμένων ὀνίων, ἐκ τῶν παρανόμων φαρμακείων, ἐκ τῶν μωσαμάτων, ἐκ τῶν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιφερομένων παραφρονῶν κτλ. ὥστε ἐκάστην ἡμέραν ἢν διερχόμεθα σῶσι πρέπει νὰ λογιζόμεθα αὐτὴν ὡς δωρεὰν τῆς τύχης καὶ νὰ εὐχαριστῶμεν αὐτὴν. Μεγά δὲ εὐτύχημα νὰ ὑπολαμβάνωμεν ὅταν ἐπανερχόμεθα τὴν ἐσπέραν οἴκου σῶσι καὶ ἀβλαβεῖς. Βίβιστον εἶναι νὰ ταχθῶμεν διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν; ἢ πρέπει νὰ προμηθευθῶμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀλυσιδαιτοὺς θώρακας, ἵνα δυνάμεθα νὰ διερχόμεθα τὴν ζωὴν ἀβλαβεῖς ἐκ τῶν περιστοιχιούτων αὐτῶν κινδύνων; Ἡ κατάστασις αὕτη ὑπ' ἣν ἠρηνούμεν, δὲν εἶναι τῆς χθές, εἶναι παλαιά, τοσάκις δὲ ἐξεικωνίσθη διὰ ζωηρῶν χρωμάτων πρὸς τοὺς ἐννεταλμένους ἐκ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἐντούτοις οὐδὲν ἐγένετο πρὸς ἄρσιν αὐτῆς καὶ κατεδικάσθη ὁ τύπος νὰ ἠρηνῆ μόνον ἐπὶ τὴν ἀξιοδακρύτων ἀποτελεσμάτων τῆς. Πῶς ἠκούσθη ποτὲ πρὸς Θεοῦ, ν' ἀπειλήται ἡ ζωὴ τῶν φιλοπόνησαν πολιτῶν καθ' ἣν στιγμήν ἀνυποπίστοι συναλλάσσονται εἰς τὰ κέντρα τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὸ χρηματιστήριον, ὑπὸ σφαιρῶν πολυκρότων, ἀνταλλασσομένων ἀνέτως ὑπὸ τῶν παλλακῶν, πῶς ἠκούσθη ποτὲ νὰ μὴ ἦνε τις ἀσφαλὴς ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ σῶσις εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐντὸς πόλεως ἐμπορικῆς, μεγάλης καὶ ἀξιοῦσης τὰ δευτερίας. Καὶ ὅμως ἐκεῖ κατηντήσαμεν. Τί θέλομεν τοὺς πίδακας, τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἀγορὰς, τὸ ἀερίφως, τὰς πλατείας, τὰ θέατρα, τὰς μουσικὰς κλπ. ἀφοῦ ἡ ζωὴ ἡμῶν εὐρηται διαρκῶς σχεδὸν ἐπὶ κηροῦ ἀκμῆς; Τίς ὁ ὑπεύθυνος τῆς καταστάσεως ταύτης; πρῶτον βεβαίως αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἅπασαι, αἵτινες ἰδίᾳ ἔχουσιν ἐκάστη καθήκοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὰ ὅποια ὅμως ἐλησμονήσαν τελείως. Ἐνῶ ἡ ἀπολογία κατέστη γενικὴ καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπορρέει ἡ κατάστασις ἢν οἰκτερόμεν, οὐδὲν ἐλήφθη κατ' αὐτῆς δραστηρίον καὶ ἀποτελεσματικὸν μέτρον, μ' ὅλον ὅτι πρὸ πολλοῦ καταγγέλλεται σχεδὸν καθ' ἑκάστην. Δεύτερον, ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ὅλον αὐτῆς τῆς τῶν μέριμναν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ καπνοῦ καὶ πιστεύει ὅτι ἡ ἀποκάλυψις πάντες φυλαδίων ἀσφαρίστου σιγαροχάρτου, ἀξίζει πλείοτερον τῆς ζωῆς δέκα ἀνθρώπων διὰ τοῦτο βλέπομεν πᾶσαν ἀνακάλυψιν λαθρεμπορίου ἀναγραφόμενῃν εἰς μεγαλοσχήμευς ἐφημερίδας ὡς κατὰ κτησιν μεγίστην, τὴν δ' ἐνοπλον δυνάμιν γενόμενῃν ἀποκλειστικῶς ἀνεχνετὴν τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαροχάρτου τρίτον, εὐθυνόμεθα ὅλοι ἡμεῖς αἵτινες ἐνθαρρύνομεν τὴν κατάστασιν ταύτην ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς ἀνοχῆς μας καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς συμπράξεώς μας. Διὰ τῆς ἀνοχῆς μας μὲν, διότι δὲν συγκινούμεθα ἀπέναντι καταστάσεως πραγματῶν τοιαύτης ὅσον ἔπρεπε διότι σχεδὸν εἴμεθα

ἡλίθιοι ἀπέναντι αὐτῆς προσήλθον δέκα πολῖται πρὸς τὸν κ. δήμαρχον, ἢ τὸν κ. Νομάρχην, ἢ τὸν κ. Μοίραρχον, ἢ τὸν κ. Βίσαγγελέα (περὶ ἂστυνομίου δὲν πρόκειται) καὶ τοῖς ὁμίλησαν περὶ τῶν συμβαινόντων ὡς τοῖς ἔπρεπε; Ἠρέσθημεν νὰ συγχαρῶμεν μόνον μετὰ φιλικωτάτου ἐνδιαφέροντος τοὺς διαφυγόντας τὸν κίνδυνον συμπολίτας, νὰ περιεργασθῶμεν τὴν διευθύνει τῶν σφαιρῶν καὶ διὰ τίνων αὐταὶ συντυγιῶν δὲν διετρίψαν τὰ σώματα τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τέλος νὰ σταυροκεπηθῶμεν ἐπιλέγοντες τὸ, ἀφ' ὅθεν νὰ μᾶς διαφυλάξῃ. Ἐὰν εἴχομεν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν ὡς πολιτῶν, ἐὰν εἴχαμεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑποχρεώσεων τῶν ἀρχῶν, αἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω ἀρχαὶ ἐπὶ ἑνα τουλάχιστον μῆνα δὲν ἤθελον τολμήσει νὰ φανῶσι γυμνωσθῆναι εἰς τὰς ὁδοὺς, διότι θὰ ἐσφυρίζοντο ὡς κακοὶ ἠθοποιοὶ, διότι θὰ ἐλιθοβολούοντο. Ἄλλ' ἡμεῖς, εἴμεθα πολῖται τῆς χριστιανικῆς πολιτείας καὶ ὀλίγον ἡλίθιοι ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ἄλλ' εἶπαμεν ὅτι καὶ διὰ τῆς συμπράξεώς μας ἐνθαρρύνομεν τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον νὰ δεῖχθῃ. Ὅλοι οἰκτερόμεν τὴν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ λέγομεν ὅτι ἀχθόμεθα ἐπ' αὐτῆς ἄλλ' ὅταν κατὰ περιόδους ἐπέρχεται ἡ κρίσιμος στιγμή καθ' ἣν διὰ τῆς ψήφου μας δυνάμεθα νὰ γίνωμεν παράγοντες καταστάσεως πραγματῶν καλλήτερας, προσδεόμεθα ἅπαντες ἐκουσίως εἰς τὸ ἅμα τοῦ κομματισμοῦ καὶ ἀδηγούμεθα ἀντὶ νὰ ἀδηγώμεν αὐτὸ εἰς τὴν εὐνομίαν, εἰς τὴν κακοδιοίκισιν καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα δεινά. Περὶ τούτου ἐγράψαμεν πρὸ ὀλίγου ἐπανειλημμένως πολλὰ, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὰ ἄλλως τε ἄλλην τὸ ἐκ τούτου κακὸν δὲν ἐπιδέχεται θεραπεία ἢ τὸ κτύπημα τῶν κεφαλῶν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Διὰ νὰ δεῖξωμεν ἀκόμη τὸν βαθμὸν τῆς ἀγριότητος τῶν ἡθῶν ἡμῶν καὶ ἵνα μὴ ἐκληρωθῶμεν ὅτι ἐπὶ μικροῖς καὶ συνήθεσιν ἀχθόμεθα ἢ ἀγανακτούμεν, ἢ παραφερόμεθα εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν, θὰ ἀναφέρωμεν δύο ἢ τρία σχετικὰ περιστατικά, ἅτινα κατετέθησαν εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον λίαν προσφάτως, μόλις χθές. Τὸ παρελθὸν Σάββατον δύο γνωστοὶ νέοι συμπολίται ἐποχοῦμενοι ἐπὶ ἰδιωτικῆς ἀμάξης, ἐν ἑβδαιον ἀμέριμνοι, ἐδέξαντο λίθον ἀγκυδέστατον κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ῥιφθέντα ἐπίτηδες παρὰ τῶν ἀγιοπαίδων χάριν διασκεδάσεως ἐβεβαίουν ἡμᾶς ὅτι ὁ λίθος ἐξύγιζε περὶ τὰ 300 δράμια, ὅτι ἐρρίφθη μεθ' ὀρμῆς, ὅτι διήλθε διὰ μέσου τῶν κεφαλῶν τῶν καὶ ὅτι ἀφέντως θὰ ἐφόνευεν ἢ θὰ ἐτραυματίζεν ὅν τινα ἐξ αὐτῶν ἤθελεν εὖρη κατὰ κεφαλῆς. Ἄλλοι: Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς ἐκλογεὺς καὶ συνθημάτων τοῦ νῦν καὶ μέλλοντος δημάρχου μας μετέβη ἐν καιρῷ νυκτός εἰς φιλικὸν ἡμῶν οἶκον, παρὰ τὴν Ἰονικὴν τράπεζαν, καὶ τίποτε ὀλιγώτερον ἐξήτει νὰ κατεβῇ εἰς ἐντάμωσιν τοῦ ὑπηρετρία τις ἢν ἐνοστιμείατο. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνη δὲν κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ὁ ἐν λόγῳ ἐκλογεὺς ἐβριπτεν ἐπὶ ἡμισίαν ὥραν κατὰ τῆς θύρας ὅλους τοὺς λίθους τῆς ὁδοῦ, ἔστρεψε μάχαιραν, ἐποίησε περιτρώμους τοὺς

ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἀνάστατον τὴν συνοικίαν καὶ ἀπῆλθεν ἀνευχάριτος. Ἐτερον· περὶ τὴν θείλην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ καθ' ἣν ὄραν κατ' ἄρχοντο τῶν Ἑψηθῶν Ἀλωνίων τὸ πλῆθος τῶν περιπατούντων, ἐκεῖ παρὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Κλ. Παπαθεοδώρου, τρεῖς ἢ τέσσαρες ἄλλοι ἐκλογεῖς, ἀνέτριψαν καὶ ἐξυλοκόπησαν ἀνηλεῶς γέροντά τινά ἡλικιωτῶν κλαίοντα καὶ διαμαρτυρόμενον, καὶ τοῦτο χάριν διασκεδάσεως, ὀλίγα δὲ θήματα περικύρω ἐπιτεθέντες κατὰ δουρακτοῦς κέρως καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως τὴν ἐμάδισαν. Καὶ τοῦτο ὑπὸ τῆς ὄψεως τῶν συζύγων καὶ θυγατέρων τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐὰν δὲν ἀρκοῦσι αὐτὰ διὰ τὸ νὰ δεῖξωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ ἤθη τοῦ λαοῦ ἐξηχρυσώθησαν εἰς βαθμὴν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ἀσφάλειαν, ἰδοὺ καὶ ἐν ἑτερονόμῳ χαρακτικόν. Μὴς τὸ ἐαρινὸν θέατρον «Παράδεισος» ἐρρίπτοντο ἐπὶ πολλὰς ἐσπέρας εἰς τὴν πλατείαν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐδοῦ ὀγκώλιθοι οἰκίαις πολλὰς κεφαλὰς σπουδαίως ἠπεύλησαν καὶ τοῦτο ἴσως διὰ τὸ ἰδοῦσι τίνα ἐκ τῶν θεατῶν θά πάρη ὁ θάνατος. Ὅπου τὰ πράγματα εἰσὶν αὐτόλαλα, πᾶσα ἐπ' αὐτῶν κρίσις εἶναι περιττὴ· οὐχ' ἤτιον τὴν ἐπὶ τούτων ὄλων κρίσιν ἐπαφίνωμεν εἰς τὴν μικρὰν μερίδα τῶν συλλογιζομένων συμπολιτῶν μας.

Δικαστικά.

Ἐὰν παρακολουθήσῃ τις μετὰ προσοχῆς τὴν τε τῶν ἐπαρχίων δημοσιογραφίαν ὡς καὶ τῆς πρωτεύουσας, μετ' ἄλλου βεβαίως θέλει παρατηρήσει, ὅτι ἐνὸς μετὰ τῶν πολλῶν σκοπῶν καὶ προορισμῶν αὐτῆς καταλέγεται πρωτίστως ἡ ἐξέταση καὶ ἀκριβῆς ἐξέλιξις τῶν γεγονότων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν κανονικὴν τροχίαν ἢ μὴ τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν, οἷα αὕτη παντελῶς ἢ σπανίως ἀσχολεῖται ἐπὶ τῶν ἐκαστοῦ ἐκτρόπων τῆς θεμελιωδέστερας ἐν τῷ Κράτει τοιαύτης, τῆς δικαστικῆς, ἀφοῦ βεβαίως οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον δύναται νὰ ὑποστηρίχῃ ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι τὴν οἰκίαν ταύτην ἐπιβάλλει αὐτῇ ἡ ἐπαιθὴ ἐκπροσώπησης τῆς ῥηθείας ἐξουσίας παρ' ἀπάντων τῶν ἀρμοδίων προσώπων. Ἀποφεύγοντες νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τοὺς λόγους τῆς περιέργου ταύτης οἰκίης, προκειμένου ἄλλως τε περὶ ἀποκαλύψεων εὐχερῶν καὶ ὁμαλῶν εἰς πάντας, σημειοῦμεν μόνον ὅτι ἐὰν ἐνίοτε ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων τῆς αὐξάνει ἢ μειοῖ τὴν ἐαυτῆς δικαιοδοσίαν, καὶ ὁ τύπος εἶναι οὐχ' ἤτιον ἀμέτοχος τῆς τοιαύτης σστολῆς ἢ διαστολῆς, καὶ παρελείπων τὴν διὰ τῆς ἐπιχύσεως φωτὸς χαλιναγωγήσει τῶν ἐκτερουμένων, καθήκον ἐπιβεβλημένον αὐτῷ παρὰ τῆς κοινωνίας ἢ τὴν ἠθικοποίησιν ἐπαγγέλλεται. Ἡ διὰ τῆς δημοσιότητος ἐκθεσις πάσης δημοσίου προσώπου πράξεως παραγωγῆς ἀμφιβολίων ἢ ἀσυμφάνου πρὸς τὰ κείμενα, ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικῶς εἰς τὸν τύπον, ὅστις ἀρτεῖ ἀντιτασσόμενος εἰς τὰς προλήψεις καὶ ὀλίγον προσέχων εἰς σεβασμὸς μὴ ἀφεισμένους, εἶτι κινετικώτερος νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων θεσμῶν κανονισμῶν καὶ δὴ κατὰ τῶν λειτουργῶν τῆς ἐξουσίας ἐκείνης τῆς ἀποτελοῦσης τὸ κρηπίδωμα παντὸς ἀνομομένου ἔθνους. Δὲν νὰ μὴ θάπταιται εἰς τὰ σκοτάδι τῆς μακροθυμίας παραγκλήσεις ἐπιστημονικαὶ πηγάζουσαι ἐξ ἀνεπαρκείας τῶν τεταγμένων τὴν δρῆν τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, οὐδὲ νὰ προσκόπιωσιν εἰς προσωπικὰς συμπαθείας ἐκθέσεις σκανδαλωδῶν περιστατικῶν, ἔχοντων ἀμείων σχέσιν πρὸς τὴν ἀνομίαν τοῦ δικαίου καὶ προσερχόμενοι ἐκ δυσωβύμων ἐλαττηρίων.

Ἄλλ' ἐὰν πρέπει νὰ ὑφύονται φωνὴ διαμαρτυρική ἐπὶ τούτοις καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς τοιαύτης ιδιότητος τῶν δικαστικῶν προσώπων, μετὰ πλειοψηφείας ἐλευθερίας καὶ ἀυστηρότητας δὲν νὰ ἐρευ

νάται καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ αὐτῶν, σχετικῶς πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν τρόπον τῆς ἐξασκήσεως τῶν καθηκόντων τῶν καὶ τὸν ἐξ ἀτομικῆς βουλήσεως κανονισμῶν τῶν σχετιζομένων μετὰ τῶν ἐπιτελούμενων τὴν ἀρωγὴν τῆς Θεμίδος· καθόσον τὰ δημόσια ἐν γένει πρόσωπα παριστάμενα ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὡς ψυχρὰ τοῦ νόμου ὄργανα, δὲν ἀποφεύγουσι καὶ τὴν ὑποχρῶσιν ὅπως ἡ ἐκπροσώπησης τῶν αὐτῆ διεζάχεται συμφώνως πρὸς θεσμοῦ· ἀγράφους μὲν, πλὴν προκατακλυσιμαίους τὴν ἑποχὴν καὶ ἐπιτακτικὸς τὴν φρίσιν, καὶ ἐν τὴν ἀναγραφὴν εἶπασαι αἱ νομοθεσίαι παρέλειψαν, θεωρήσασαι αὐτοὺς ὡς στοιχεῖα κοινωνικῆς μορφώσεως παρομαρτοῦντα ἀπαραιτήτως τῇ ἐπιστημονικῇ ἰδίῳς ἐκπαιδεύσει. Ἐν πάσις ταῖς ἐνομομημέναις πολιτεῖαις, μετὰ τῶν πολλῶν κοινωνικῶν διατάξεων ὑπάρχουσι καὶ αἱ διατάξεις τῆς εὐγενούς καὶ ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορῆς, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν πλησίον, τῆς εὐπροσηγορίας τοῦ ἥθους καὶ λοιπαὶ παραπλήσια ταύταις, διατάξεις ἀναλλοίωτοι καὶ ἐπιβλητικοί, ἐφαρμοζόμενοι μετὰ τῶν ἀτόμων οὐχὶ τῇ πείσει ἀνωτέρας τινας δυνάμεως, ἀλλὰ συνεπέως βεβαίως αὐτῶν ἐγχαράξεως εἰς τὴν συνείδησιν ἀπάντων ὡς ὀρθῶν καὶ νομίμων. Ἡ παραφυλακὴ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων, οὐσιῶδες προσὸν παντὸς ἀτόμου, εἶναι ἠθικὸν καθήκον δι' ἅπαντα τὰ μέλη τῶν διαφόρων κλάδων τῶν ἐν τῇ πολιτεῖᾳ ἐξουσιῶν, συγχρόνως δὲ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις τῶν τὸ δικαίον διαχειριζομένων καὶ ἰδίως τῶν ὡς ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐρχομένων τακτικῶς εἰς συνάρεσαν εἴτε μετὰ δικαστικῶν προσώπων, εἴτε μὴ, τούτεστι τῶν βισαγγελέων, ἀνακριτῶν καὶ Προέδρων δικαστηρίων. Οἱ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας τάξεις τῆς δικαστικῆς φάλαγγος ἀνήκοντες, οἱ μὴ κλύοντες ἐν τῷ δωματίῳ τῶν ψυχρῶς καὶ μεμονομένως τὰς μετὰ τῶν ἀτόμων ἀναφορὰς διαφοράς, ἀλλὰ συγχρωτιζόμενοι ἐξ ἀνάγκης πρὸς κοινωνικὰ στοιχεῖα διαφόρων βαθμῶν, ἀνεῦ τῆς συμπτῆσεως τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατος ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀνατεθείας αὐτοῖς ὑπηρεσίας, εἶναι τὰ πρόσωπα ἐκείνα εἴτινα ἀπαιτεῖται ἀπαραγκλίτως νὰ φέρωσιν ὡς ἐφόδιον ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ τὰς μνησθείσας κοινωνικὰς διατάξεις. Ὁ ἀδικηθεὶς ἢ ὁ ἀδικήσας πολίτης προσερχόμενος μετὰ κατανύξεως ἐνώπιον τῶν κυριωδέστερων ἀντιπροσώπων τῆς Δικαιοσύνης, ἀξιοῖ παρ' αὐτῶν λίαν εὐλόγως σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν τοῦ ἀτόμου του, καθόσον γινώσκει καλῶς, ὅτι οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ὁ νόμος τὴν περιφρόνησιν καὶ προπηλάκισιν του. Ὁ δικηγόρος ὁ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ διατυπώσει τῶν αἰτιολογιῶν καὶ παραπόνων τοῦ ἀδικήσαντος ἢ ἀδικηθέντος, συμμορφούμενος πληρέστατα πάσαις ταῖς διατάξεσι ταῖς κανονίζουσας τὴν εἰσὶν τοῦ θεσμοῦ ἀπέναντι τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐ' ἀνάπαλιν, ἀξιοῖ καὶ δικαιούται ν' ἀξιοῖ ὅπως καὶ τὸ δικαστήριον ἢ ἔγκρατες τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων καὶ συμμορφοῦται πρὸς ταύτας, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον καὶ τοῦ δικηγόρου ἡ ὑπηρεσία καὶ ὁ προορισμὸς εἰς οὐδὲν ἕτερον περιστρέφονται ἢ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀνομίαν τοῦ δικαίου.

Μετὰ τὰς πικρὰς ταύτας ἀληθείας, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον τὰ ἐκτυλιχθέντα θεωρητικὰ δόγματα γίνονται ἀποδεκτὰ ἐν τῇ πράξει, καὶ τί τὸ αἷτιον τῆς παρά τινων ἀποκρούσεως αὐτῶν, λάβωμεν δὲ ὡς θέσιν τῆς τοιαύτης ἡμῶν ἐξετάσεως τοὺς ἐν τοῖς ἐνταῦθα δικαστηρίοις κατὰ περιτροπὴν ὑπηρετήσαντας δικαστικούς ὑπαλλήλους, βεβαίως θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι ἡ πικρὰ βία τῶν ῥηθειῶν κοινωνικῶν διατάξεων παρ' ὁλίγων μόνον διαπράττεται, τῆς πλειονότητος τοῦ δικαστικοῦ κόσμου διακρινόμενης ἐπὶ πιστῇ αὐτῶν παραφυλακῇ. Ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ὅπερ διὰ πάντα ἕτερον κλάδον ἤθελεν εἶσθαι παρήγορον, ἐνεκὰ λόγων εὐνοητῶν, οὐδόλως τυγχάνει

τοιούτον διὰ κλάδον ἐπιστημονικόν, καὶ ἐπαμένως ἐν πλήρει συνείδησει τῶν συμβαινόντων, ὑπεδαίξαντες ἀπ' ἀρχῆς σπουδαίαν ἔλλειψιν τῆς δημοσιογραφίας καὶ παρεστήσαμεν τὴν ἀνάγκην ὅπως αὕτη γρηγορῇ ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ὀλιγίστων τούτων, τὰ αἷτια τῆς λοξοδρομίας τῶν ὁποίων ἀποφεύγομεν νὰ ἐρευνήσωμεν ὡς ὄντες ἄμοιροι ψυχολογικῶν γνώσεων, ἀπαιτουμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αἰτίων τῶν ἀνθρωπίνων ἀτελειῶν. Τοῦτο μόνον παρατηρούμεν, ὅτι σὺν τῇ ἐγρηγόρει τοῦ τύπου λίαν συντελεστικῶν ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν κατωρθούτο ἡ συγχρωτισίς αὐτῶν τῶν ὀλιγίστων καὶ ἰδίως τῶν ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν οὐ μικρὰν ἀκούοντων δικαιοδοσίαν, μετὰ τῶν δυναμένων νὰ παρέξωσιν αὐτοῖς διδάγματα σχετικά πρὸς τὸ ὑπὸ ὄψιν θέμα· καθότι τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ εὐλόγως, ὅτι μετὰ τῶν κατὰ καιρὸς εὐδοκίμησάντων προέδρων τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου, ὁ ἦδη ἀνωτέραν ἐν τοῖς μικτοῖς δικαστηρίοις κατέχων θέσιν, ὁ μειλίχιος ἐκεῖνος καὶ προσηγῆς τοῖς πᾶσι δικαστῆς, ὁ τοσοῦτον ἐπιμελῆ διάγνωσιν τῆς θέσεως ἐκάστου ποίων καὶ ἐν τῇ συνεργασίᾳ του μετὰ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν προσώπων, ἔστω καὶ τῶν ἱερατικῶν, μὴ λησμονῶν τὸν ὀφειλόμενον αὐτοῖς σεβασμὸν, ὁ ἐν τῇ διεύθυνσει τῶν συνεδριάσεων ἐπιβάλλων τὴν τάξιν διὰ μόνης τῆς παρουσίας του, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἀνάγκην ὑπερμεγέθων καὶ βροντωδῶν κωδῶνων, χωρὶς ν' ἀπευθύνῃ φράσεις κακοήγου, χωρὶς νὰ ἐμποιῇ τὸν τρόπον εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ διαδίκους, χωρὶς τέλος ν' ἀξιοῖ τὴν γνώσιν τῶν πάντων, τίς λέγομεν δύναται ν' ἀρνηθῇ εὐλόγως ὅτι ὁ τοιοῦτος διακεκριμένος ἐν πᾶσι ἀνώτερος δικαστικὸς, δὲν ἤθελεν ἀποβῆ χρησιμώτατος διδάσκαλος τῶν ὀλιγίστων τούτων, ἔνιοι τῶν ὁποίων δὲν δισταζοῦσι καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ νομοθέτου καθήκοντα νὰ οἰκειοποιῶνται, καὶ πομπωδῶς ἐκ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τὴν EXCERPTIO VERITATIS νὰ διαγράφωσι; ἢ τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἢ εἰς τίνα συνεδρίασιν τοῦ ἐνταῦθα Ἑρεταίου μετάβασιν τῶν ἐνίων τούτων, οὔσα εὐχερῆς ἄλλως τε εἰς αὐτοὺς ὡς ἀπηλλαγμένους ἐκ τῆς ἐκ τῆς διαμονῆς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων δὲν ἤθελεν ἀναγκάσει αὐτοὺς νὰ ἀναγνωρίσωσιν ἐλλείψεις τῶν, ἅς ἐνασμενίζονται νὰ θεωρῶσιν ὡς προσόντα, καὶ δὲν ἤθελεν διδαχθῇ τὸν ἀνώδυνον συνδυασμὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας πρὸς τὸ ἀξιοπρεπὲς τῆς συμπεριφορῆς, ὃν τοσοῦτον ἀφελῶς καὶ ἀταράχως κατορθοῖ ὁ τοῦ ἀνωτέρου τούτου δικαστηρίου ἐγκρατὸς Πρόεδρος;

ΑΝΑΣΤ. Κ. ΤΣΕΛΟΣ
Δικηγόρος.

Ὁ νέος δήμαρχος

Μετὰ πάροdon ὀλίγων ἡμερῶν ὁ νέος δήμαρχος καταλαμβάνει τὴν ἔδραν, ἐφ' ἧς ἔθηκεν αὐτὸν ἡ ψῆφος τῶν συμπολιτῶν του. Ἀναγκαῖον καθίσατο, μετὰ δημοτικὴν περιόδον διακριθεῖσιν ἐπὶ ἀβελτηρία, ἡ ἐκλογὴ ἀνδρὸς κεκτημένου εὐρύτητα ἐνέργειας καὶ δύναμιν, καὶ πεπρασμένου νὰ ἀγγε μᾶλλον ἢ νὰ ἀγγηται. Τὰ καθήκοντα τοῦ δημάρχου ὡς πολυπληθῆ εἶναι καὶ σπουδαία, διότι οὗτος, καίτοι κατέχει τὴν ταπεινότεραν θέσιν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῶν περιβεβλημένων κανονιστικῆν ἐξουσίαν, δὲν κατέχει ὅμως καὶ τὴν ὀλιγώτερον σημαντικὴν. Ὁ δήμαρχος, κατὰ τὰς ἐκφράσεις αὐτῆς τοῦ νόμου, ἐνεργεῖ μόνος τὴν διοίκησιν, καὶ ἐξασκεῖ ὅλας ἐκείνας τὰς ἐξουσίας, ὅστινες ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κυρίας καλονομήσεως ἐπιτελέσεως. Τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ταῦτα εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰ καθήκοντα, ὅφ' ὧν εἶναι εὐδαρμύνης. Ὅπως ὅμως τις συνενώσῃ τοσαῦτα καθήκοντα, καὶ ἐκπληρώσῃ ταυτάς ὑποχρῶσεως, ἀνάγκη καὶ ὁ

εγκέφαλος του και ο οργανισμός του να έχωσι μεγαλύτερον τινά δόσιν φωσφόρου, τασούτω μάλλον, όταν εἰς αὐτὸν ἐναπόκειται καὶ ἡ διέγερσις τοῦ ζήλου, ἡ συντριβὴ τῶν ἐμποδίων, ἡ καταπολέμησις τῆς ἀμελείας, ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀκριβείας, καὶ τέλος ἡ ἀδιάκοπος ἐποπτεία. Γνωσκόντες τὴν ἐξυδερκίαν καὶ τὴν δρᾶσιν, ἃς ἐν ἑαυτῷ ἐμπεριχλάει ὁ νέος δήμαρχος, νομίζομεν εἶναι εἰς ἐκ τῶν ὀλιγίστων αἰτίνας, πρὸς ὄφελος τῆς πόλεως, δύνανται νὰ δεχθῶσιν ἐφ' ἑαυτῶν τὸ βάρος τῶν καθηκόντων τούτων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δεικνύμενοι ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς πόλεως. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οὗτος διὰ τῶν πολυπληθῶν καὶ ἀρτίμων ἔργων, τὰ ὅποια ἐπέτελεσε κατὰ τὰς παρελθούσας δημοτίας αὐτοῦ ἀπετύπωσεν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν συνδημοτῶν του τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτελῇ πᾶν ὃ, τι ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, καὶ τίνας εἰς ἐξωραϊσμὸν αὐτῆς, δσονδήποτε σπουδαίαι καὶ ἐν ὧν αἱ οικονομικαὶ ποδοσκάκαι ἀναγκασιτέλειαι αὐτῶν τούτων ἔσκεν δὲν ἀμφισβάζομεν, ὅτι ἐπὶ τῆς δημοτικῆς αὐτοῦ περιόδου δὲν θέλει ἐξῆκολουθήσει ἡ ἀπραξία, ἡ διακρίνασα τὴν ἡδὴ δημοτικὴν ἀρχὴν μας, ἀλλ' ὅτι θέλοισι συντελεσθῆ ἔργα, ἅτινα καὶ τὴν πόλιν θέλοισι κοσμήσει καὶ λίαν ἀρέλιμα θέλοισι εἶσθαι. Τινές, καίτοι πολλὰς ἐλπίδας στηρίζουσιν ἐπὶ τοῦ νέου δημάρχου, δι' ἐν ἀμφισβάζουσιν, περὶ τὴν καταρτίαν τῆς ἀστυνομίας, δι' ἃν ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο οἰονεῖ ἐκ προνοίας, ὡς λέγουσιν, νὰ ἐκφράζονται μετὰ τραχύτητος καὶ πικρίας ἢ μετ' ἐλευθερίας χωροῦσιν μέχρις ὕβρειας. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Ρούφος δὲν θέλει δικαίως τοὺς κυρίους τούτους. Ὁμολογούμενος οὐδέμητι ἀπαίτησις τσοῦτον ζωηρῶς διετυπώθη παρὰ τῆς Πατριτικῆς κοινωρίας, ὅσον ἡ περὶ συναλλαγῆς ἀστυνομίας καὶ δικαίως διότι ἡ ἀστυνομία, θεθεῖσα ὑπὸ τοῦ νόμου, ὡς πρόνοιά τις ἐφορευούσα ἐπὶ τῆς κοινωρίας, ὡς φύλαξ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, εἶναι ἡ μόνη ἀρχὴ, ἥτις ἐργάζεται εἰς ἀμείνον συνάφειαν μετὰ τῆς κοινωρίας, περὶ ἧς ὀφείλει νὰ μεριμᾷ πάντοτε καὶ νὰ ἐπαγρυπᾷ. Ἡ προστασία τῶν προσώπων καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν πόλεων εἰσίσκουσι τὰς κυριώτερας ἐγγυήσεις αὐτῶν εἰς τὸ σύνολον ἐκείνων τῶν περιστατικῶν νόμων, ὧν σκοπὸς εἶναι ἡ ἀνορθώσις τοῦ προσβληθέντος δικαίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διατάξεις ἐκείνας, αἷτινες, ἀναγκασιῶν συμπληρώματός ἐστι τῶν πρώτων, ἀποτελοῦσαι εἰδικώτερον τὴν ἀστυνομίαν, διατάξεις, τῶν ὁποίων ὁ χαρακτήρ εἶναι μάλλον προληπτικὸς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα μάλλον ἀμείνον. Πάνυ δικαίως λοιπὸν οἱ πολῖται ἀξιοῦσιν, ὅπως ἡ ἀστυνομία ἐκείνη λειτουργεῖ δεόντως, ὡς λίαν ὀρθῶς πράττοντες ἐφώνηζον, καὶ φρονάζουσι καθ' ἑκάστην. Περσπίθωμεν ὅτι ὁ κ. Ρούφος, ὅστις ἐμφορεῖται τσοῦτον ζήλου, ἀνερχόμενος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, θέλει ἀναθέσει, τὴν ἀστυνομίαν εἰς χεῖρας σιδαράς καὶ ἀγγῆς, πληρῶν οὕτω τὴν ἀξίωσιν τῶν συμπολιτῶν του, ὅστινας ἐκ τοῦ προσώπου του δικαιούσιν νὰ ἔχωσι μεγαλύτερας ἀπαιτήσεις, ἀφῶ τὸ σθένος δὲν ἐλλείπει. Χθὲρον, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν Πάτραις, ἐκείνος ὁ δήμαρχος καταστήσεται ἀληθῶς δημοτικὸς, ὅστις θὰ δώτῃ τῷ τόπῳ ἀστυνομίαν, ἐφαρμόζουσαν τὰ ἀστυνομικὰ διατάγματα, καὶ πειθαρχοῦσαν εἰς αὐτὰ τὸ τοιοῦτον θεθαίως δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ ἐξυδερκὲς βλέμμα τοῦ κ. Ρούφου, ἀφῶ μάλαστα ὑπερεπὶ αὐτόν διότι διὰ τῆς καταρτίσεως ἀστυνομίας, ἐκπληρούσης τὸν προορισμὸν τῆς, δυνατόν νὰ δυσχεραστῶσιν ἅπαντα τῖνα στοιχεῖα, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου θέλει προσελκύσει τὴν ἀφοσίωσιν τῶν πολυπληθῶν συμπολιτῶν του ἐκείνων, ὅστινας, καίτοι ἴστανται μακρὰν, κλίνουσι τὴν πλάστιγγα διὰ τῶν ψήφων ἐν τῇ πόλει. Ἰδού διατ' ἀνωτέρω εἶπομεν, ὅτι πιστεύομεν, ὅτι δὲν θέλει δικαίως τοὺς ἀπὸ τοῦδε λοιδοροῦντας ὁ κ. Ρούφος, ὅστις δὲν ἀμφισβάζομεν τὸ παράπαν

ὅτι δὲ πιστεύῃ, ὅτι ἡ καλὴ ἀστυνομία καὶ ἡ ἐπιτέλεις τῶν ἔργων εἶναι: οἱ δύο σερασεφόροι φορεῖς τῆς ἐκπαιρέσεως καὶ τῆς θερμῆς ἀφοσίωσης τῶν πλείστον συμπολιτῶν του. Ἐν τῇ πεποιθῆσιν εἶτι ὁ νέος δήμαρχος φανήσεται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀντάξιος ἑαυτοῦ καὶ τῶν προσδοκιῶν τῆς πόλεως, χαιρετίζομεν αὐτὸν, καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ τὰ βέλτιστα.

K.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἦσεν ὀλίγας ἡμέρας οἱ νέοι δημοτικοὶ ἀρχόντες ἡμῶν ἀναλαμβάνουσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα καὶ ἀρχεῖται νέα δημοτικὴ περίοδος ἂν εὐχόμεθα αἰσίαν διὰ τὸν δήμον ἡμῶν. Περὶ τῆς παρελθούσης δημοτικῆς ἀρχοντίας εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ποιήσωμεν μακρὸν λόγον, περὶ τῆς νέας δὲ, ἀφίοντες σήμερον νὰ ὁμιλήσῃ νεαρός καὶ καλὸς συμπολιτὴς διὰ τοῦ ἀνωτέρω καταχωριζομένου ἀρθρου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Νέος Δήμαρχος», ἐπιφυλασσόμεθα νὰ εἶπωμεν τὰ δέοντα λίαν προσεχῶς καὶ νὰ δελεώμεν αὐτῇ καίαν ἐννοεῖ ἡ συλλογιζομένη μερὶς τοῦ τόπου καλὴν δημοτικὴν διοίκησιν.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην περὶ ὧραν μία παρὰ τέταρτον ἡσθάνθημεν ἐνταῦθα σεισμὸν, τὰς δονήσεις ἔχοντα ἀπὸ βορρᾶν πρὸς μεσημβρίαν ὁ σεισμὸς οὗτος δὲν ἦτο πολὺ ἰσχυρὸς, ἀλλ' ἦτο ἀρκετὰ παρατεταμένους, κατέστησε δ' ἐντρόμος τοὺς κατοίκους. Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ἐνήνεγκε ζημίαν εἰς τὴν πόλιν, αἷτε ἐγνώσθη ὅτι ἀλλαχοῦ ἐπέφερε καταστροφὴν τινὰ. μόνον λέγεται ὅτι ἐν τῇ Στερεῇ ἡσθάνθησαν αὐτὸν σφοδρότερον ἢ ἐν Πηλοποννήσῳ, καὶ ὅτι ἐπροξένησεν ἀρκετὰς ζημίας εἰς οἰκοδομήματα κατὰ τὴν Κερυθλίαν.

— Καὶ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην, τρεῖς ἡσθάνθημεν ἐνταῦθα σεισμοὺς μικροτέρους μὲν τοῦ πρώτου, ὅχι δὲ ὀλιγώτερον τρομακτικῶς, διὰ τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν. Ὁ εἰς τῶν σεισμῶν τούτων ἦτο ἀρκετὰ σφοδρὸς, ἀλλ' εὐτυχῶς μικρᾶς διάρκειας.

— Ὡς νὰ μὴ ἤρκοιεν ὅσα συνέβησαν πρότερον ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἐσπῆν τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας, ἅτινα ἐπέθετομεν ἐν κυρίῳ ἀρθρῳ σήμερον, χθὲς πάλιν Πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν νέα συμπλοκὴ ἰσχυρῆ μεταξὺ ἔργων ἐπὶ τῆς φορτίας τοῦ σταθμοκαρτεῖο κατὰ τὴν ἀρκτικὴν αἰμασίαν καὶ κατ' αὐτὴν ἐξήσπρασαν πάλιν μάχαιρας, πολυάροτα κλπ. ἐκινδύνευσαν δὲ πάλιν φιλήσυχοι πολῖται παρατυχόντες καὶ ἰδίᾳ ὁ ἀξιότιμος, καθὰ ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς, συμπολιτὴς κ. Βασίλ. Κολήρος. Εὐτυχῶς τὴν φορὰν αὐτήν οἱ διαπληκτιζόμενοι συνελήθησαν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας ἀμέσως.

— Δημοσιεύομεν σήμερον τὸ Δρομολόγιον τοῦ ἀπὸ Πάτρων εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου, ἀποσταλὸν ἡμῖν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως καὶ μετὰ χαρὰς ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου, τὸ δρομολόγιον τούτο ἀρξεται λειτουργεῖν καὶ μέχρις ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐνταῦθα.

— Περισπουδάστου ἔργου τὴν ἐκδοσὴν ἀναγγέλλει ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Γεώργ. Νι Παναγῶπουλος δικηγόρος, «Περὶ μοιχείας» ὑπὸ κοινωνικῆν καὶ νομικὴν ἐσπῆν, παρ' αὐτοῦ συνταχθέντος. Ἐν μακρᾷ ἀγγελίᾳ τῆς ἐκδόσεως βλέπομεν τὰ θέματα ἅτινα ἀπασχόλησαν τὸν συγγραφέα ἅτινα πάντα εἶναι ἀξία προσοχῆς καὶ μελέτης. Τὸ σύγγραμμα διηρημένον εἰς δύο τμήματα ἀπερὶ τὴν χιλίαν περίπου σελίδας καὶ τιμᾶται ἀντὶ δραχ. 3.

— Ἀπὸ τῆς παρελ. Κυριακῆς νέα ἀνατίμησις ἐπῆλθεν εἰς τὰς σταφίδας. Ἐπωλήθησαν 300 τόνοι Κορώνης 100 εἰς χύμα πρὸς δραχ. 240, 400 τόνοι Καλαμῶν πρὸς δρα. 239, 200 τόνοι Κάρμου πρὸς δρα. 240, 200 τόνοι Καλαμῶν Νησιῶν πρὸς

242—243 δρα. καὶ 200 τόνοι Παλουκίου πρὸς δρα. 245. Ἐνταῦθα διατέθησαν ἅπαντα τὰ φορτία ἀπὸ δρα. 228—240 κατὰ ποιότητα ἤδη διὰ καρπὸν Διγενεῖς τῆς ὑπάρχουσαν ἔτοιμοι ἀγορασταὶ πρὸς δρα. 234, διὰ Γαργαλιάνων δρα. 223 καὶ διὰ Φιλιππῶν δρα. 235—240. Εἰς Ὑβρον ἡγοράσθησαν ὑπὲρ τὰ 4 ἑκατομ. μέχρι τῶν δρα. 224. Κατάκωλον ἤδη τηλεγραφουσίαν ἐκείθεν ὅτι οἱ πωληταὶ ἀπιεσθῆσαν μὴ ἐννοοῦντες νὰ πωλήσωσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς οὐδεμίαν τιμὴν.

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἐλλίας Βλαχόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ καφ' τοῦ Παντοκράτορος.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἐπ' ἀδείᾳ ὁ συνταγματάρχης καὶ διοικητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρευόντος τοῦ συντάγματος τοῦ πεζικοῦ κ. Κωνστ. Χαντζηϊωάννου, ὅστις πολλαχῶς συνδέομενος πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν πάντοτε εὐχαρίστως ἐπαναβλέπεται ἐνταῦθα. Τὸν κ. Χαντζηϊωάννου διακρίνει νοσηρὸς καὶ δραστηριότης, ζήλος πολλὸς περὶ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος καὶ θαύσια μελέτη τῆς στρατιωτικῆς τέχνης ἐν τῇ ἡσθάνθη καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς μετ' ἐπιμελείας. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐνταῦθα, ὅστινες ἐκ παλαιῶν γνωρίζομεν τὸν κ. Συνταγματάρχην, περὶ δὲ τοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου του καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτοῦ ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν τσοῦτον νέων ἐπιστημόνων συμπολιτῶν ὑπερησάντων ὑπ' αὐτὸν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν καὶ τὰς παρὰ τὰ μεθόρια συγκρούσεις, εἰς ἄκρον λυπούμεθα βλέποντες, ἐνίοτε παραγνωριζόμενα, ἐν τισι νεαροῖς ὀργάνοις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, τὰ κάλλιστα ταῦτα προσόντα τοῦ ἀνωτέρου τούτου στρατιωτικοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωμλίαν διατρίβων τὴν ἐπίβουλον πρόθεσιν νὰ μειώσωσι τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τὰς καλλίστας ὑπηρεσίας του. Ὀδοντῶν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἰδίᾳ ἐντύπωσιν, παρὰ τοῖς γνωρίσασιν τὸν κ. Χαντζηϊωάννου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ πρόθεσις ἐκ ἡβλου διατριβογράφου, εὐρύθια χώραν ἐν τῇ «Βριθεωρήσει» τῆς 12 ἰσταμ. ἀγωνιζομένου νὰ διασῶρῃ τὸ Ἴον Σύνταγμα, τὸ παρὰ τοῦ κ. Συνταγματάρχου διοικούμενον κατὰ τὸν προπαρελθόντα Μάϊον, δι' ὑπαινιγμῶν ἀπρεπεστάτων, κατὰ τοῦ διοικητοῦ καὶ εἰρωνικῶν ἐκφράσεων κατὰ τοῦ συντάγματος πρὸς ἀποκαλῶν αὐτὸ εἰρωνικῶς ἐνδοξοῦν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἔχομεν τὰς ἐναντίας διαθεθεῖσας παρὰ νέων συμπολιτῶν καλλίστων, ἐγκρίτων παρ' ἡμῖν οἰκογενεῶν καὶ ἐπιστημόνων, γονομένων αὐτοῦτων μαρτύρων τῆς πολιτείας τοῦ κ. Συνταγματάρχου κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἐκείνας περιστάσεις. Ἐξ αὐτῶν μαθηνομεν ὅτι ὁ κ. Χαντζηϊωάννου δι' αὐτῶν προσωπικῶν κόπων καὶ ἀνεξαντλήτου φιλοτιμίας καθήρτισε στρατιωτικῶς ἐν βραχεῖ, ὡς κάλλιστα, τοὺς τοῦ συντάγματος του κέντρας, δι' ἀρίστης δὲ συμπεριφορᾶς, πατριτικῆς μερίμνης καὶ τοῦ ἰδίου παραδείγματος κατέστησεν αὐτοὺς κερταρικούς πρὸς τοὺς κόπους καὶ τὰς στερήσεις καὶ ἀνεπύθη τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν φρόνημα. Τῆς ὥρας δὲ τῆς ἐνεργείας ἐπιστάσης τὸ Σύνταγμα ἐκείνο, ὑπὸ τὴν ἀμείνον καὶ προσωπικὴν ἐν πασι διοίκησιν τοῦ κ. Χαντζηϊωάννου, ἐπέτελεσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ, κατὰ τοὺς στρατιωτικὸς ὅρους, τὰς διατάξεις τοῦ ἀρχηγείου καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, ὧν τὸ ἀνώμαλον καὶ ἀβέβαιον πάντες ἀνομολογοῦμεν καὶ διετήρησε τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ τιμὴν ἀλώθητον, ἦν βεθαίως δὲν δύναται νὰ μειώσωσι διατρίβει ἀνεπίμων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων, ὑπὸ ἄλλων ἰδεῶν ἐμπνεομένων κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην στιγμὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Τὸ Ἴον Σύνταγμα εἶναι τὸ μόνον στρατιωτικὸν σῶμα ὅπερ ἐν πλήρει στρατιωτικῇ τάξει εἰσῆλθεν εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος ἐκ Ρεθενίου εἰς Λαμάσι, ἐντὸς αὐτοῦ ὄχυροθῆ, διενυκτέρευσε καὶ ἐπολέμησεν ἀνευ σχεδὸν ἀπωλείων, ἐπενηγὸν οὕτω ἀντιπερισπασμῶν σπουδαίων καὶ ἀπειλήσων τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ἀπεχώρησε δὲ κατόπιν ῥητῶν διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγείου. Οὐδέεις δ' εὐρέθη γὰ μεμθητὴ τὴν ἐπὶ τοῦ

ποκειμένου διαγωγῆν τοῦ κ. Συνταγματάρχου, πλὴν ἐμπαθῶν τινῶν συνωμοτῶν οὗ ἐκεῖνος κατεμήφατο ἐπὶ τοῖς πραξικοπήμασιν ἅτινα κατὰ φρένα τότε εἶχον. Ἐν ἐγένετο ποτὲ εὐλικρινῆς ἔρευνα καὶ ἐκτίμησις τῆς πολιτείας ἐκάστου τῶν σωματάρχων τῶν μετασχόντων τῶν συγκρούσεων τοῦ προπαρελθόντος Μαῦ, βεβαίως ἢ τοῦ κ. Χατζηγιάννου ἤθελε προσελκύσει μὲγα μέρος τῆς ἔθνικῆς ἐκτιμήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης. Σήμερον ὁ μὸς ἐκθετος καὶ ἀνοπεράσπιστος εἰς τῶν κακοβούλων τοῦ ὑπαινημοῦ, ὡς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς πευθαρχίας καὶ ἐχευμεθείας εἰς ἃς ὑπόκειται, εἶναι ἠεαγκασμένος νὰ ὑπομῆν τὰ ὑπουλα βέλη αὐτῶν καὶ νὰ σιωπᾷ, μ' ὄλον ὅτι ἐκ τούτου τιτρώσεται ἡ στρατιωτικὴ αὐτοῦ φιλοτιμία. Ἀυποῦμεθα ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ποιοῦνται κατάχρησιν τῆς δυσκόλου θέσεώς του ταύτης ἄνθρωποι ἀνώνομοι τὸ ἐφ' ἡμῖν κρίνομεν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς δυνάμενοι σήμερον ν' ἀπονεύμεν ἐν μέρει δικαιοσύνην τῷ καλλίστῳ στρατιωτικῷ καὶ νὰ γίνωμεν ἐν τῇ δημοσιότητι οἱ διεραμνεῖς τῶν περὶ αὐτοῦ φρονημάτων ἀξιολόγων νέων συμπολιτῶν, αἰτησαμένων τοῦτο, καὶ νὰ διατυπώσωμεν ἐν τῇ δημοσιότητι τὴν πολῦτιμον αὐτῶν μαρτυρίαν ἢ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἡμεῖς ἐγγυώμεθα.

— Ὁ ἐμπορορράτης Θεόδωρος Παναγόπουλος ἀρτίως ἀφιχθεὶς ἐκ Παρισίων, ἐνθα διέμενεν ἐπὶ τετραετίαν πρὸς τελειοποίησιν τῆς τέχνης του, ἠνοῖξε κατάστημα πρὸς τῇ πλατείᾳ Γεωργίου πλῆσιον τοῦ φαρμακείου κ. Ζηλήμονος. Οἱ προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ θέλουσιν ὁμολογήσει τὴν τελειότητα τῆς ραπτικῆς τέχνης.

— Τὴν παρελθ. Δευτέραν ἀφίκετο καὶ ὁ ἀναμενόμενος διδάσκαλος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ ΠΡΩΤΥΠῳ Ἐκπαιδευτηρίῳ τῶν κ. κ. Χ. Δημητροπούλου καὶ Δ. Πουρνάρα, κ. Μιχαὴλ Σιγάλας πρωτοβάθμιος καὶ ἀπόφοιτος τοῦ διδασκαλείου Ἀθηῶν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Συμπληρωθέντος οὕτω ἐπομένως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἔκπαιδευτηρίου καὶ καταρτισθέντος συμφώνως μετὰ τὰς ἐπικρατούσας νέας παιδαγωγικὰς ἀρχὰς, προβαίνει μετὰ θάρρους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ, ὃν ἀρχικῶς εἶθετο ἐφ' ὃ καὶ ἡμεῖς συγχαιρομεν τὴν Διευθύνσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ Πρωτύπου διὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ συγκέντρωσιν τοιούτου προσωπικοῦ καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ πόλις ἐκτιμῶσα τοιούτους εὐγενεῖς ἀγῶνας, συντρέξῃ αὐτό.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Π. Α. Π.

Γνωστοποιεῖ

Ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοσίαν ἢ ἐπὶ τριετίαν ἐνοικίαισι τοῦ ἐν τῷ ἐν Πάτραισι σιδηροδρομικῷ σταθμῷ καφεναίου. — Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ ἀπευθύνωσι τὰς ἐπὶ ταύτῳ ἐνσφραγίστους προσφορὰς τῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρίας μέχρι τῆς 1ης προσεχούσης μηνὸς Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ἐν Ἀθήναις 19 Σεπτεμβρίου 1887.
(ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

Σταφιδάμπελος ἐν τῇ θέσει «Θόρου» τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος Πατρῶν κειμένη καὶ ἐκ 35 περίπου στρεμμάτων συγκεκριμένη, πρώτης ποιότητος, πωλεῖται. Ὁ θέλων νὰ γίνῃ ἀγοραστὴς ἀς ζητήσῃ πληροφορίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν ἀνω πόλιν οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Πέτρου Σταυροπούλου ἀπέναντι τοῦ ἀλευροποιείου Καρέλη, πωλεῖται **Οἶνος** πονταστὴς πρὸς δραχ. 2 τὴν ἀκάν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γωνίᾳ τῶν μαγαζιῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ « Ἀγίου Ἀνδρέου, » ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Στ. Παπακωστοπούλου (πρώην κ. Χαρ. Ἀναστασοπούλου) πλῆσιον τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Φιλοπούλῳ.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχούσης Ἰανουαρίου 1888 τὸ τρίωρον παράλιον Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων τοῦ κ. Ν. Θωμοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο εὐρύχωροι κατοικίαι ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι τῆς παρὰ τῷ Μικρῷ μεγάλῃ οἰκίᾳ κ. Κ. Β. Γιαννοπούλου ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ ἀποτανήτῳ τῷ κ. Δ. Δάρα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ πλῆσιον τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Πατρῶν καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς τὴν Δυτικὴν ἐκκλησίαν ὁδοῦ κειμένη οἰκία τοῦ κ. Διονυσ. Τρούσα, Πληροφορίαι παρὰ τῷ οἰκὸδεσπότη.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Ὀκτωβρίου τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κορίνθου—Αἰγίου—Πατρῶν

Ἀμαξ. 1		Ἀμαξ. 3		Ἀμαξ. 33	
Ταχειά		Κοινὴ		Κοινὴ	
Ἐκ Πειραιῶς	ἀναχώρησις 7.25 π. μ.	11 π. μ.	4 μ. μ.		
Ἐξ Ἀθηῶν	8 π. μ.	11.35 π. μ.	4.35 π. μ.		
Κορίνθου	(ἀφίξις 11.18 π. μ.)	3.10 μ. μ.	8.45 π. μ.		
»	(ἀναχ. 11.38 π. μ.)	3.35 π. μ.			
Αἰγίου	(ἀφίξις 2.44 μ. μ.)	7.21 π. μ.			
»	(ἀναχ. 2.50 π. μ.)	7.28 π. μ.			
Πάτραις	(ἀφίξις 4.10 π. μ.)	9.15 π. μ.			

Ἀμαξ. 2		Ἀμαξ. 4		Ἀμαξ. 32	
Ταχειά		Κοινὴ		Κοινὴ	
Ἐκ Πατρῶν	(ἀναχ. 7 π. μ.)	10.45 π. μ.			
Αἰγίου	(ἀφίξις 8.20 π. μ.)	12.32 μ. μ.			
»	(ἀναχ. 8.28 π. μ.)	12.40 π. μ.			
Κορίνθου	(ἀφίξις 11.35 π. μ.)	4.35 π. μ.			
»	(ἀναχ. 11.55 π. μ.)	5 π. μ.		8 π. μ.	
Ἀθῆνας	(ἀφίξις 3.25 μ. μ.)	8.43 π. μ.		12.30 μ. μ.	
»	(ἀναχ. 3.40 π. μ.)	8.58 π. μ.		12.45 π. μ.	
Πειραιᾶ	ἀφίξις 3.57 π. μ.	9.18 π. μ.		1.05 π. μ.	

Γραμμὴ Κορίνθου—Ἄργους—Ναυπλίου

Ἀμαξοστ. 201		Ἀμαξοστ. 204	
Ἐκ Κορίνθου	ἀναχ. 12 μ. μ.	Ἐκ Ναυπλίου	ἀναχ. 12.10 μ. μ.
Ἄργους	(ἀφ. 2.30 π. μ.)	Ἄργους	(ἀφ. 12.35 π. μ.)
»	(ἀναχ. 2.40 π. μ.)	»	(ἀναχ. 12.45 π. μ.)
Ναύπλιον	ἀφ. 3.05 π. μ.	Κορίνθου	ἀφ. 3.15 π. μ.

Τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι

Γραμμὴ Κορίνθου—Εὐλοκάστρου

Ἐκ Κορίνθου	ἀναχ. 7 π. μ.	Ἐκ Εὐλοκάστρου	ἀναχ. 8.45 π. μ.
Ἐκ Κιάτου	7.56 π. μ.	Ἐκ Κιάτου	9.22 π. μ.
Εἰς Εὐλοκάστρου	ἀφ. 8.30 π. μ.	Εἰς Κορίνθου	ἀφ. 10.15 π. μ.

Γραμμὴ Ἀκράτας—Αἰγίου—Πατρῶν.

Ἐξ Ἀκράτας	ἀναχ. 7 π. μ.	Ἐκ Πατρῶν	ἀναχ. 4.45 μ. μ.
Ἐκ Διακοπτοῦ	7.46 π. μ.	Ἐξ Αἰγίου	6.11 π. μ.
Ἐξ Αἰγίου	8.36 π. μ.	Ἐκ Διακοπτοῦ	6.54 π. μ.
Εἰς Πάτραις	ἀφ. 10.30 π. μ.	Εἰς Ἀκράταν	ἀφ. 7.35 π. μ.

Γραμμὴ Ναυπλίου—Ἄργους—Μύλων (Λέρνη)

Ἐκ Ναυπλίου	ἀναχ. 7 π. μ.	10.50 π. μ.	5 μ. μ.
Ἐξ Ἄργους	7.40 π. μ.	11.30 π. μ.	2.50 μ. μ.
Μύλους	(ἀφ. 8.05 π. μ.)	11.55 π. μ.	3.15 π. μ.
»	(ἀναχ. 8.20 π. μ.)	12.05 π. μ.	3.25 π. μ.
Ἄργους	9 π. μ.	ἀφ. 12.30 π. μ.	4 π. μ.
Εἰς Ναύπλιον	ἀφ. 9.30 π. μ.	4.30 π. μ.	ἀφ. 5.40 π. μ.
			ἀφ. 6.10 π. μ.

ΣΗΜ. Ἡ ἐναρξίς τῆς λειτουργίας τῆς γραμμῆς Αἰγίου—Πατρῶν θέλει εἰδοποιηθῆ ἐν καιρῷ. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 1 καὶ 2 ἐκτελοῦσι τὸ δρομολόγιόν των εἰς οὐδεμίαν σταθμῆν στάσιν. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀμαξοστοιχίαι σταθμῆν εἰς τὰς διαμέσου στάσεις δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα συμφώνως μετὰ τὸ εἰς τοὺς σταθμοὺς ἀνηστημένον λεπτομερῆς δρομολόγιον. Οἱ ἐπιβάται Μύλων (Ναυπλίου) οἱ ἀφικόμενοι εἰς Ἄργους τὴν 12.30 μ. μ. ἀναχωροῦσι διὰ μὲν τὴν Κορίνθου καὶ Ἀθῆνας τὴν 12.45, διὰ δὲ τὸ Ναύπλιον τὴν 2.40 μ. μ. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.)